

РЕШЕНИЕ

№ 6183

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 26.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6754** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК и чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на Д. Р. В., адрес: [населено място] (1111), [улица], вх. А, ет. 3, ап. 8, срещу решение на директора на териториално поделение – С. – град № 2153 – 21 – 150 от 11.06.2021 г., с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № [ЕГН] / 22.04.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване. С това разпореждане е преизчислена личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване за 50 на сто трайно намалена работоспособност от 01.04.2020 г. до 01.02.2024 г. за придобит осигурителен стаж до дата 02.02.2018 г. – 14 г. 10 м. и 25 дни; осигурителен стаж след дата 02.02.2018 г. – 0 г. 03 м. и 15 дни.

Жалбоподателят, в подадената до съда жалба счита, че неправомерно е намален размерът на неговата пенсия, която е била отпусната за инвалидност поради общо заболяване. В жалбата е посочено още, че жалбоподателят не е съгласен с мотивите на Решението / разпореждането. По конкретно: не е съгласен с това, че всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО на [фирма] за периода 2018 – 2019 г. за лицата по трудови правоотношения са заличени; не е съгласен с това, че в решението / разпореждането е сложен знак за равенство между трудова дейност на работник / служител и търговска дейност на дружеството, в което той работи.

Жалбоподателят Д. Р. В. редовно призован, не се явява в съдебно заседание.

Ответникът по жалбата - Директорът на ТП на НОИ-С.-град, редовно призован, за него се явява процесуален представител юрисконсулт Б.. По съществуващото на спора в открито съдебно заседание проведено на 26.10.2021 г. твърди, че жалбата следва да се

отхвърли като неоснователна и недоказана. Счита, че решение № 2153 – 21 – 150 от 11.06.2021 г. на директора на ТП на НОИ С. град следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. С оглед изхода на спора моли да бъде присъдено в полза на директора на ТП на НОИ С. – град юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните, съобразно доказателствата по делото, приети по реда на съдебното следствие, прие за установено следното от фактическа страна:

Предмет на проверка за законосъобразност в настоящото производство е Решение № 2153 – 21 – 150 от 11.06.2021 г., издадено от Директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН] / 22.04.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ-С.-град, за преизчисляване на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Видно от приложените писмени доказателства по делото с Разпореждане № [ЕГН] / 25.06.2018 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване на Д. Р. В. е отпусната лична пенсия за инвалидност и общо заболяване, на основание чл. 74, ал. 1 от КСО, считано от 10.04.2018 г. С Разпореждане № [ЕГН] / 01.11.2018 г. предходното разпореждане е поправено, като е направена корекция относно зачетения осигурителен стаж до 02.02.2018 г. С Разпореждане № [ЕГН] / 13.05.2020 г. е разпоредено служебно преизчисляване на личната пенсия на Д. Р. В. по данните за осигурителен стаж, подадени в регистъра на осигурените лица след отпускането на пенсията. На Д. В. е зачетен допълнителен осигурителен стаж, с който общият размер на стажа след 02.02.2018 г. е определен на 01 г. 09 м. и 21 дни. С Разпореждане № [ЕГН] / 29.03.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване изплащането на личната пенсия за инвалидност и общо заболяване е възобновено спрямо В. и е определено изплащането и в същия размер за срока от 02.02.2021 г. до 01.02.2024 г.

На 26.02.2021 г. е постъпило уведомително писмо в дирекция „Пенсии“. От него се установява, че е била извършена проверка по разходите на ДОО на осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК]. Резултатите от проверката са отразени в констативен протокол № КВ – 5 – 21 – 00820643 / 06.10.2020 г. Установено е, че дружеството е подавало данни за осигурителен стаж и доход на определени лица без наличие на основание за това. Установено е, че по данни от подадените декларации за осигурителен стаж и доход (декларация образец 1) осигурителните вноски за ДОО за периода от м. 04.2013 г. до м. 2. 2020 г. са в общ размер на 89 818. 19 лева и няма данни същите да са внесени.

Установено е, че [фирма] няма подадени Годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО за периода от 2014 г. до 2019 г. В хода на проверката от контролните органи на ТП на НОИ – С. град не са представени доказателства и установени данни за реално осъществявана търговска дейност за периода от м. 06.2014 г. до м. 06.2020 г., съответно за реално извършвана трудова дейност от лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ и данни за осигурителен стаж и доход по чл. 5, ал. 4 от КСО. Прието е, че не е изпълнен съставът на чл. 10 КСО, поради което те не са били осигурени лица.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО при извършеното ежегодно служебно преизчисляване на пенсията на Д. Р. В., направено с оспореното разпореждане е определено осигурителният стаж след дата 02.02.2018 г. да е в размер на 0 години 3 месеца и 15 дни.

В решението е посочено, че основанието за корекция на размера на осигурителния

стаж, който се намалява във връзка със заличени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО на осигурител [фирма], е посочено коректно. Правна последица от заличаването на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО от този осигурител е по-нисък размер на осигурителния стаж, участващ при определяне на размера на пенсията. Предвид намаляването на зачетения осигурителен стаж е намален размерът на пенсията, при запазен индивидуален коефициент – 2. 643.

Разпореждането е било обжалвано по административен ред от Д. Р. В.. В резултат на това е издадено решение на директора на териториално поделение – С. – град № 2153 – 21 – 150 от 11.06.2021 г., с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № [ЕГН] / 22.04.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване. В обжалваното в настоящото производство решение Директорът на ТП-НОИ-С.-град подробно е изложил мотиви за причините да се отхвърли жалбата на Д. Р. В. срещу Разпореждане № [ЕГН] / 22.04.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване. Посочено е, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да е извършвал трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 КСО. Наличието на сключен трудов договор и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение и произтичащи от него права на обезщетения и пенсии. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО, основанийето за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима, като е подадена в срока по чл. 118, ал.1 от КСО и от лице, което има право на оспорване по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. Същото е оспорено от страна с активна процесуална легитимация – участник в административното производство, чийто права и интереси са пряко засегнати. Директорът на ТП на НОИ - С.-град е компетентният административен орган, притежаващ законово право да издава актове от вида на процесния по силата на разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от КСО. Оспореното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържа реквизитите на чл. 59, ал. 1 от АПК. Актът е мотивиран, като за фактическо основание за издаването му са посочени и обсъдени всички налични доказателства приложени по административното производство.

Настоящият съдебен състав намира, че административният орган е приложил правилно материалния закон. Съгласно § 7 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, личните пенсии, свързани с трудова дейност на лицата, които имат придобит осигурителен стаж след 31 декември 2018 г., но нямат подадено заявление по чл. 102, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване през 2019 г. и/или заявление по чл. 102, ал. 1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване в периода от 1 януари 2020 г. до 13 март 2020 г., се преизчисляват служебно, считано от 1 април 2020 г., с придобития от тях осигурителен стаж, положен след пенсионирането или след последното преизчисляване на пенсията. Въз основа на това служебно преизчисляване осигурителният стаж на Д. В. след дата

02.02.2018 г. (датата на инвалидизиране) е определен на 0 г. 3 м. и 15 дни. Това се явява намаляване на осигурителния стаж спрямо предходно определения размер от 1 г. 09 месеца и 21 дни – определени с разпореждане 13.05.2020 г. (л. 26 от делото). Личната пенсия на В. е преизчислена.

В материалите по делото са представени доказателства, от които може да се направи категоричен извод каква е причината за това преизчисляване. Видно от задължителни предписания № ЗД – 1 – 21 – 00821428 / 07.10.2020 г. на главен инспектор по осигуряването в ТП на НОИ – С., по повод на постъпил сигнал вх. № 1043 – 21 – 1314 от 04.11.2019 г. (л. 32 от делото) дружество [фирма] е следвало да заличи данни по чл. 5, ал. 4 КСО. Тези данни са се отнасяли до 12 лица, които са били в трудови правоотношения с дружеството. Сред тези лица фигурира и жалбоподателят Д. В.. За него е посочен период месец 9.2018 г. – 08.2019 г. с код за вид осигурен – 01. Мотивите за заличаване са посочени, като те са в смисъл, че е извършена проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК]. Проверката е извършена въз основа на информационната система на НОИ, извършените проверки от компетентните институции ТД на НАП, Дирекция „Инспекция по труда“ и СДВР и на база на декларираното от лицата, за които са подавани данни, е установено, че след 01.06.2014 г. дружеството не е имало търговска дейност. Данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП. Проверката на първичните документи – ведомости за заплати, трудови договори, заповеди за прекратяване на трудови правоотношения и други разходооправдателни документи, от които да се изясни има ли действително извършвана трудова дейност от лицата след 01.06.2014 г., начислени и изплатен или са брутните трудови възнаграждения в размерите, в размерите, в които са подадени данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, които е следвало да бъдат предоставени от [фирма], не са предоставени. Прието е от контролните органи, че след извършения обстоен анализ може да се направи извод, че по отношение на цитираните лица по трудови правоотношения и по договор за управление и контрол няма основание за осигуряване по смисъла на чл. 10 от КСО за периода след 01.06.2014 г.

Въз основа на събраните доказателства може да се направи извод, че пенсията на Д. В. е преизчислена при спазване на изискванията на закона. Административният орган е изложил подробни мотиви защо е следвало осигурителният стаж на Д. В. да бъде намален. Споделят се мотивите на административния орган, че действията на администрацията са продиктувани от получено в дирекция „Пенсии“ писмо от директор на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ от дата 26.02.2021 г. В него е посочено, че след приключени процесуални действия за служебно заличаване на данните по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н 13 от 03.01.2020 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, подадени от дружество [фирма], всички данни по чл. 5, ал. 4 КСО за периода от 06.2014 г. – 06.2020 г., за лицата по трудови правоотношения подадени от дружеството са заличени. В писмото е посочено, че следва да се предприемат действия по компетентност за преизчисляване на отпуснатите пенсии в базата, на които са включени данните от [фирма]. Към писмото са приложени и посочените задължителни предписания.

Административният орган е приложил правилно материалния закон. Той е действал при обвързана компетентност, като служебно е променил осигурителния стаж на В. след дата 02.02.2018 г. Органът е следвало да се съобрази с новите обстоятелства, а

именно, че [фирма] е подавало данни за осигурителен стаж и доход на определени лица без наличие на основание за това. Сред тези лица е и Д. В.. Не се споделят неговите аргументи, че той е работил по трудов договор във въпросното дружество, изпълнявал е трудовите си задължения и е получавал трудово възнаграждение. Тези обстоятелства остават недоказани в настоящото производство. Правна последица от заличаването на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО подадени от [фирма] е по-нисък размер на осигурителния стаж, участващ при определяне на размера на пенсията на жалбоподателя.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО е въведена легална дефиниция на понятието „осигурено лице“. Това е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че обжалваното решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност или незаконосъобразност. Оспореният акт е законосъобразен, а жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и предвид направеното искане, съдът намира, че на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответната страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК вр. чл. 118, ал. 3 КСО, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Р. В., адрес: [населено място] (1111), [улица], вх. А, ет. 3, ап. 8, срещу решение на директора на териториално поделение на НОИ – С. – град № 2153 – 21 – 150 от 11.06.2021 г., с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № [ЕГН] / 22.04.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване. С това разпореждане е преизчислена личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване за 50 на сто трайно намалена работоспособност от 01.04.2020 г. до 01.02.2024 г. за придобит осигурителен стаж до дата 02.02.2018 г. – 14 г. 10 м. и 25 дни; осигурителен стаж след дата 02.02.2018 г. – 0 г. 03 м. и 15 дни

ОСЪЖДА Д. Р. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ–гр. С.-град, сумата от 100.00/сто/ лева, представляващи разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния Административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: